

Natuurlijke quarantaine

Fotograaf Nico Brons en verslaggever Wichard Maassen nemen wekelijks een kijkje achter het nieuws. Vandaag: toevluchtsoord op Nimmerdor.

Hoe vaak zij hem, in de winkel of op straat, niet maant afstand te houden. En dat hij dan denkt 'oh ja, corona'. „Pas nu besef ik hoe fysiek ik ben ingesteld en hoe snel ik een hand op iemands arm leg.”

Hier, in hun moestuin van 600 vierkante meter op landgoed Nimmerdor, kan Hans Bloemhof-Huizen volledig zichzelf zijn. Zodra hij door dat hek is gegaan, bestaat de rest van de wereld niet meer voor de 59-jarige Amersfoortster en zijn vijf jaar jongere echtgenote Liane Huizen-Bloemhof (na hun huwelijk namen ze elkaars naam aan).

Tussen februari en november is het stel er bijna dagelijks te vinden. De spinazie en de aardappelen zitten in de grond, maar verder groeit er zo vroeg in het seizoen nog weinig. In een kas, die met een mintgroene, afbladderende pipowagen – voorzien van een potkachel – het episch centrum vormt van deze natuurlijke quarantaine, komen tomaten en paprika's in kleine bakjes voorzichtig tot bloei. Afgelopen winter heeft Liane de thuis zaailingen in een 'bedje' opgekweekt en 'verspeend'.

Ronde bogen

Eerder hadden ze een volkstuin aan de Heiligenbergerweg. Daar werd Hans door de voorzitter letterlijk verjaagd met een hooivork. „Ik heb me nog nooit zó bedreigd gevoeld, zelfs niet in twintig jaar jongerenwerk.”

Aanleiding waren de ronde, metalen bogen, waaromheen hij zijn bonen wilde laten kronkelen. Die moesten volgens de vereniging vierkant zijn – of zoiets. En

▲ Hans en Liane Bloemhof-Huizen zijn bijna dagelijks te vinden in hun moestuin op landgoed Nimmerdor.

pompoenen verbouwen vonden ze daar ook geen goed idee. „Tsja, wij zijn niet zo van de rijtjes. Het is ook leuk om wat bloemetjes tussen de knoflook te zetten.”

Hans, het rossige haar in een lange paardenstaart gebonden, en Liane, gehuld in een wijde, bloemige jurk, passen sowieso niet goed in het burgerlijke plaatje. Hij was, naast jongerenwerker in Kruiskamp en het Soesterkwartier, fotograaf en vrijwilliger in het asielzoekerscentrum en bij het Centrum voor Natuur- en Milieueducatie.

Na tien jaar de ziekte van Lyme en veertig jaar zware shag zit

Hans niet meer zo 'strak in het velletje', ofschoon hij, COPD-patiënt, geen angst heeft voor hét virus. „Ik kijk niet uit naar een verblijf op de ic, maar ik geloof dat je pas gaat als het je tijd is.”

Hans en Liane, die werkten in de gezinszorg en de tussenschoolse

Ik kijk niet uit naar een verblijf op de ic, maar je gaat pas als het je tijd is

– Hans Bloemhof-Huizen

opvang én goed thuis is in reiki, deden al aan consuminderen in een tijd dat het woord nog niet bestond. Het van niets iets maken hebben zij tot levenskunst verheven. „Wat wij niet van de straat hebben geraapt...”

Een wandeling door de langgerekte tuin voert langs grafvormige kool- en aardappelbedden, waarover stro en houtsnippers zijn gestrooid. Zo hoeven ze nauwelijks onkruid te wieden. Bovendien houdt die bovenlaag goed vocht vast.

Achterin bevindt zich een schaduwrijke zithoek. Daar groeit allerlei heilzaams, zoals smeer-

wortel. Daar maakt Liane zalf van. „Die helpt bij zere spieren. En met deze moerasspirea kun je hoofdpijn bestrijden.”

Ze staan in een traditie die teruggaat tot de 18de eeuw, toen het personeel van het landgoed deze grond bewerkte. Jaarlijks, in oktober, dragen zij de huur af bij 'meneer Van Rijn'. Contant. Een spannend moment, vergelijkbaar met een audiëntie. De opzichter is een strenge man, bevoegd om pachters de toegang tot het complex te ontzeggen. Een dergelijke 'lockdown' zouden Hans en Liane niet overleven. „Dit is onze supermarkt.”

BOEKEN EN MENSEN

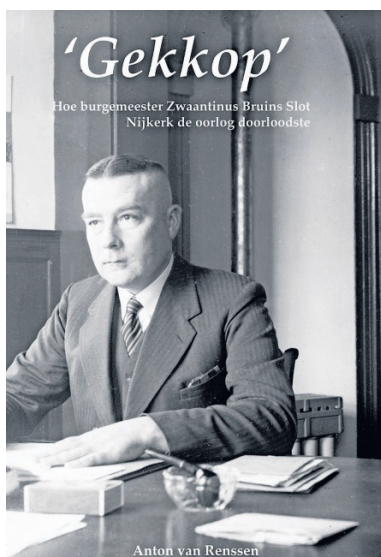
Nieuws uit uw omgeving krijgt volop ruimte in AD Amersfoortse Courant. Tips kunt u sturen naar ac.redactie@ad.nl

NIJKERK

Een felle en doortastende oorlogsburgemeester

De Nijkerkse burgemeester Zwaantinus Bruins Slot (1903-1985) werd na de oorlog een 'witte raaf' onder de Veluwe burgemeesters genoemd. Zijn doortastend gedrag in de oorlogsjaren kan volgens historicus Anton van Renssen als inspiratiebron dienen voor leiders in huidige crisistijden.

In zijn jeugd werd Bruins Slot wel een 'gekkop' genoemd wanneer hij weer eens fel reageerde; een bijnaam die terugkeert in de titel van het boek dat Van Renssen over hem schreef. De karaktertrek keerde ook terug tijdens de oorlog. Zo sleurde hij in een onbesuisde

▲ Oorlogsburgemeester Bruins Slot. FOTO AD

bui twee dronken Duitse soldaten uit de Nijkerkse synagoge.

Bijzonder is, aldus Van Renssen, de voortvarende wijze waarop Bruins Slot - niet altijd op even legale wijze - Nijkerk liet herbouwen na de verwoestingen in mei 1940. Wel werd Nijkerk zo de eerste herbouwde stad in Nederland.

Het boek over Bruins Slot, gebaseerd op diens oorlogsdagboek en aanvullend onderzoek, verschijnt op 8 april. Een symposium over het belang van egodocumenten en oral history is vanwege de coronamaatregelen afgelast.

Anton van Renssen, 'Gekkop' Hoe burgemeester Zwaantinus Bruins Slot Nijkerk de oorlog doorloofde (22,95 euro). Meer informatie via anton@historytelling.nu.

PERSONALIA & JUBILEA

Hans van de Schepop, tussen 1998 en 2002 pastoor van de Willibrordgemeenschap in Soest, is maandag op 82-jarige leeftijd overleden. Na zijn pensionering bleef hij in Soest wonen en tot het moment dat hij ziek werd, bijna twee jaar geleden, voorgegaan als priester tijdens liturgische vieringen in de omgeving. Eerder was Van de Schepop kapelaan in Harmelen, Doetinchem, Wageningen en in Apeldoorn.

Java Apotheek aan de Leusderweg en de dependance aan

de Cartesiusweg zijn overgenomen door Boots Nederland.

Deze keten, die verspreid over het land 59 apotheken exploiteert verkoopt veel receptvrije geneesmiddelen en verzorgingsartikelen. Monique Hafkamp blijft als apotheker verbonden aan de twee overgenomen filialen.

Scherpenzelaars Legemaat-van Ginkel en Hommerson zijn benoemd tot lid van de Adviesraad Sociaal Domein. Dit orgaan adviseert de gemeente over onder meer uitvoering van de Jeugd- en Participatiewet.